

Am creat acest site cu dorința de a strânge amintiri despre satul Chier, din județul Arad, România, de a face cunoscut lumii acest loc și nu în ultimul rând acest website să fie un mod de comunicare între locuitorii satului și restul lumii.

□□□□□ **Dacă aveți poze din Chier și doriți să le punem aici, vă rugăm să ne [contactați](#) !**

□□□□□ **Dacă locuiți, ați locuit sau aveți amintiri din satul Chier, mai ales poze vechi, vă rog să mi le trimiteți ca să le putem încărca aici. Doresc ca acest website să fie al tuturor chierenilor (cerenilor). De asemenea doresc ca întreaga comunitate a chierului să poată să folosească acest loc virtual pentru anunțuri sau noutăți din sat. Împreună cu câțiva chiereni de aici din Portlad, Oregon, SUA, printre care Gheorghiță Ghinga, Lucaci Liviu, Ghinga Puiu și Tina și alții, dorim să îmbogățim acest website cu amintiri și imagini din sat.**

Sunt multe amintiri care ne leagă de aceste meleaguri, unde am crescut și am copilărit.

Uitat de lume, imaginea satului ne leagă de multe ori prin amintirile pe care le-am trăit aici.

M-am născut în orașul Arad, însă am crescut și copilărit în Chier. M-am școlit în România post-decembristă. Și am început ucenicia scrisului în Arad.

Probabil, că viața sa s-ar fi scurs "normal" și agale, ca atâtea altele de la poalele Carpaților. Numai că, anturajele vieții m-au făcut să-mi las vatra strămoșească și să urmez un destin diferit în Lumea Nouă, America.

De satul Chier mă leagă multe amintiri. Plecat peste mări și țări nu pot să uit amintirile plăcute prin care am trecut aici, pe aceste meleaguri.

Satul Chier, comuna Tîrnova, Județul Arad, România, se află la vreo 30 de mile (40km) est, de municipiul Arad. Drumul de la țară la oraș, trece prin Tîrnova, Măderat, Mâsca, Galșa și Șiria lui Slavici.

Chierul este încă, un loc uitat de lume. Imaginile de la țară sunt încă vii în mintea celui care a crescut sau a trăit aici, ca: sunetul clopotului din turnul vechi al bisericii, cântatul cocoșului și lătratul câinor dimineața, turmele de vaci și oi care "curg la vale", turmele de găște de pe uliță, tropotul cailor de la căruțele învechite care se mișcă agale pe asfaltul prăfuit și marcat de gropi din loc în loc, oamenii care te privesc ca pe un străin venit din altă lume, vorbele de salut, jargonul de la țară, apa care se scurge încet în valea năpădită de sălcii, bătrâna care așteaptă în prispa casei copiii plecați departe, sunt rupte parcă dintr-o poveste neadevărată, din trecut, să nu mai amintesc ulițele strâmte mărginite de o potecă îngustă de 2 ft. (jumătate de metru) acoperită pe margini de iarbă, pe care noi de aici îl numeam "trotuar" și pe care se circula cu bicicleta când satul era cufundat într-o beznă adâncă, satul neavând lumină electrică pentru iluminatul public pe vremea comunismului.

De ce Sat Chier?

Written by Marcel Urs

Saturday, 22 November 2008 02:01 - Last Updated Monday, 27 February 2012 14:05

Printre Chierenii care au plecat de acolo, se află și Gheorghiță Ghinga. Cei apropiați îi spun TICU. Pe el l-am rugat să ne împărtășească din amintirile lui despre istoria satului Chier, materiale pe care le găsiți aici pe acest website.

Împreună cu alții Chiereni, în special cei care s-au născut sau au copilărit acolo, sper ca să facem din acest website un mod de comunicare între chierenii din întreaga lume.